

SPRAWOZDANIE Z JUBILEUSZU 70-LECIA URODZIN KS. PROF. DR. HAB. ANTONIEGO REGINKA

„Wszystko ma swój czas, i jest wyznaczona godzina na wszystkie sprawy pod niebem: Jest czas rodzenia i czas umierania, czas sadzenia i czas wrywania tego, co zasadzono, czas zabijania i czas leczenia, czas burzenia i czas budowania, czas płaczu i czas śmiechu, czas zawodzenia i czas płasów, czas rzucania kamieni i czas ich zbierania, czas pieśzcot cielesnych i czas wstrzymywania się od nich, czas szukania i czas tracenia, czas zachowania i czas wyrzucania, czas rozdierania i czas zszywania, czas milczenia i czas mówienia, czas miłowania i czas nienawiści, czas wojny i czas pokoju. Cóż przyjdzie pracującemu z trudu, jaki sobie zadaje?” (Koh 3,1-9).

Na kanwie tych znamienych słów biblijnego mędrca Koheleta, powracających jakoby muzyczne *ostinato*, odbyło się świętowanie 70. rocznicy urodzin ks. prof. dr. hab. Antoniego Reginka – prezbitera archidiecezji katowickiej, muzykologa, kompozytora, redaktora śpiewników, wieloletniego wychowawcy i wykładowcy muzyki sakralnej w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym w Katowicach oraz innych jednostkach dydaktycznych, pełniącego wiele ważnych funkcji w archidiecezji katowickiej. Jubileuszowa uroczystość miała miejsce 15 listopada 2018 r. w auli Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, z którym Jubilat był związany od początku jego istnienia, to jest od 2001 r. Organizatorami wydarzenia, oprócz Wydziału Teologicznego UŚ, były także: Stowarzyszenie Polskich Muzyków Kościelnych oraz Archidiecezjalna Komisja Muzyki Sakralnej, którym ks. Reginek poświęcił większą część własnego zaangażowania na polu muzyki sakralnej, piastując w nich stanowiska kierownicze.

Na uroczystość licznie przybyli goście z całej Polski. Wśród nich byli członkowie rodziny i przyjaciele Jubilata, księża biskupi, przedstawiciele władz UŚ oraz innych polskich wyższych uczelni, przedstawiciele organizacji, stowarzyszeń i instytucji, z którymi Jubilat był związany, Jego wychowankowie i uczniowie, koledzy z Jego czasów studenckich na KUL, obecni alumni i studenci Wydziału Teologicznego UŚ. Uroczystość rozpoczęła się o godz. 15.00, a jej pierwszym punktem była konferencja naukowa pod znamienym tytułem: „*Cantabo et psalmum dicam* (Ps 57,9). Muzyka liturgiczna w życiu Kościoła”. Słowa powitania wygłosił do uczestników ks. dr hab. Leszek Szewczyk – współorganizator konferencji.

Po nim zabrał głos dziekan WT UŚ, ks. dr hab. Antoni Bartoszek, jednocześnie gospodarz uroczystości i wychowanek Jubilata, który w ciepłych, nabrzmiałych emocjonalnie słowach pozdrowił zarówno ks. Reginka, jak i wszystkich zebranych.

Przedstawił powód wspólnego świętowania – chęć okazania wdzięczności, uznania i szacunku dla osoby Jubilata, Jego życia oraz całokształtu działalności jako muzykologa i pedagoga.

Kolejnym mówcą był ks. dr Wiesław Hudek – przewodniczący Archidiecezjalnej Komisji Muzyki Sakralnej, który wprowadził zebranych w tematykę i strukturę jubileuszowej konferencji naukowej. Na jej motto nie przez przypadek został wybrany 57. werset Ps 97., odnoszący się do idiomu muzyki zarówno Starego Testamentu, jak i wielowiekowej tradycji muzyczno-liturgicznej Kościoła, a jednocześnie trafnie ilustrujący życie i posługę dostojnego Jubilata. Psalm bowiem, który psalmista swym śpiewem i grą dedykuje Bogu, to liryczny utwór modlitewny, rodzaj pieśni religijnej o podniosłym charakterze, którego nazwa w języku starogreckim – *psalmós* – pochodzi od słowa *psallein* i oznacza śpiew przy akompaniamencie instrumentu strunowego, zwanego *psalterion*. Wskazuje to na fakt, że w kulcie liturgicznym Kościoła od początku była obecna muzyka wokalna i muzyka instrumentalna, zaś psalm, jako jeden z pierwszych gatunków muzyki liturgicznej, łączył jedną i drugą.

Wybrany przez organizatorów konferencji werset psalmu *Cantabo et psalmum dicam* odsłania jednocześnie obszary badań naukowych prowadzonych przez ks. prof. A. Reginka, a zarazem definiuje muzykę liturgiczną jako taką. Jej dominantami są bowiem:

- pieśń kościelna,
- organy i muzyka z tym instrumentem związana,
- duchowni jako szczególna grupa wykonawców muzyki liturgicznej.

Uczestnicy konferencji wysłuchali więc trzech referatów zogniskowanych na tej właśnie tematyce. Chcąc posłużyć się określeniem odnoszącym się do muzyki Arvo Pärta, wybrzmiały one jako swoiste *tintinnabuli*, czyli dzwoneczki skupiające uwagę i zainteresowanie słuchaczy na owych dominantach.

Jako pierwszy swoje przedłożenie pt. *Pieśni ku czci Matki Bożej Tuchowskiej* przedstawił dr Jan Mikołaj Gładysz – organista, kompozytor, dyrygent, nauczyciel, redaktor śpiewników, dyrektor szkoły muzycznej w Tuchowie, wieloletni organista i animator życia muzycznego w Sanktuarium Matki Bożej w Tuchowie, autor wielu artykułów naukowych oraz rozprawy doktorskiej napisanej pod kierunkiem ks. prof. A. Reginka. Mówca skupił się na tradycji pieśni kościelnej w jej szczególnej „tonacji”, mianowicie „maryjnej”. Prelegent, czerpiąc ze skarbca własnego doświadczenia, odsłonił słuchaczom tajemnice związane z genezą i rozwojem pieśni ku czci Matki Bożej Tuchowskiej, zapoznał uczestników konferencji z ich warstwą tekstową i melodyczną, a także przedstawił kolejne redakcje i wydania śpiewników, zawierających śpiewy własne wykonywane w tamtejszym sanktuarium.

Druga prelekcja dotyczyła organów, które w tradycji muzyczno-liturgicznej Kościoła zawsze były otaczane wielkim szacunkiem i do dzisiaj są uznawane przez Kościół za instrument najbardziej godny i właściwy, zarówno w roli koncertującego, jak i towarzyszącego śpiewom wiernych podczas celebracji liturgicznych. Referat pt. *Organy kościoła MB Bolesnej w Rybniku. Historia i stan obecny* wygłosił dr Michał

Dużniak – organista urodzony w Wodzisławiu Śląskim, absolwent i obecnie wykładowca w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, nauczyciel w Diecezjalnej Szkole Organistowskiej – Szkole Muzycznej II stopnia w Bielsku-Białej oraz w tamtejszym Diecezjalnym Studium Muzyki Kościelnej, członek Archidiecezjalnej Komisji Muzyki Sakralnej w Katowicach oraz Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych, badacz górnośląskiego instrumentarium organowego. Jako organista pełniący posługę podczas sprawowania Mszy św. w nadzwyczajnej formie rytu rzymskiego w kościele Matki Bożej Bolesnej w Rybniku zaprezentował zebranym budowę, historię oraz stan obecny organów znajdujących się w tej świątyni. Zapoznał słuchaczy z ich dyspozycją, a także walorami brzmieniowymi w zdemonstrowanej na zakończenie muzycznej prezentacji.

Ostatnim, trzecim prelegentem konferencji był ks. mgr lic. Piotr Borowiak – prezbiter diecezji gliwickiej, który jest absolwentem Studium Muzyki Kościelnej w Gliwicach oraz Wydziału Teologicznego UŚ w Katowicach. W 2012 r., po wstąpieniu do Międzydiecezjalnego Seminarium Duchownego w Opolu, rozpoczął studia doktoranckie na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Opolskiego, gdzie obecnie finalizuje przewód doktorski pod kierunkiem ks. prof. dr. hab. Grzegorza Poźniaka. W swoim przedłożeniu ks. P. Borowiak przedstawił zebranym wyniki badań przeprowadzonych na potrzeby dysertacji doktorskiej pt. *Formacja muzyczna w śląskich seminariach*. Zaprezentował je nie tylko na tle przemian historycznych, ale także pod kątem bogactwa form i gatunków muzyki wykonywanej przez kleryków, a także zespołów działających w ramach seminaryjnych wspólnot. Po wysłuchaniu tego referatu dorobek muzyczny śląskich seminariów okazuje się naprawdę imponujący. Wykład ks. P. Borowiaka okazał się o tyle interesujący i aktualny w świetle jubileuszu ks. prof. A. Reginka, ponieważ Jubilat, jako wieloletni nauczyciel muzyki w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym w Katowicach, jest osobą, która ten dorobek kreowała i kształtowała.

Po trzech referatach, które składały się na konferencję naukową, uczestnicy uroczystości jubileuszowych zostali zaproszeni na przerwę, podczas której można było poczęstować się ciastem z kawą lub herbatą. Stało się to okazją do wzajemnego poznania się przybyłych gości, wymiany poglądów, a także przywołania wielu wspomnień ze wspólnie przeżytych chwil na różnych odcinkach życiowej drogi Jubilata.

W drugiej części spotkania nastąpiła wyczekiwana przez wszystkich uroczystość wręczenia ks. prof. A. Reginkowi księgi jubileuszowej, która przyniosła wiele wzruszeń zarówno Jubilatowi, jak i wszystkim zebranym. Ceremonię otworzyło wystąpienie ks. dr. Wiesława Hudka, w którym zaprezentował obszerny rys biograficzny ks. prof. Antoniego Reginka¹. Na początku przywołał fakty związane z pochodzeniem Jubilata, urodzonego 31 maja 1948 r. w Wilczy (powiat rybnicki), oraz przedstawił wydarzenia z lat Jego dzieciństwa i edukacji szkolnej. Następnie zapoznał słuchaczy

¹ Zob. W. HUDEK, *Curriculum vitae ks. prof. Antoniego Reginka*, „Studia Pastoralne” 14 (2018), s. 30–36.

z epizodami (także muzycznymi), jakie były udziałem ks. Antoniego Reginka w czasie jego studiów filozoficzno-teologicznych w latach 1965–1972 w Wyższym Seminarium Duchownym w Krakowie i w Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, które zakończyły się przyjęciem sakramentu święceń kapłańskich 30 marca 1972 r. w Katowicach. Po przedstawieniu początkowych etapów życiorysu Jubilata, ks. Wiesław Hudek zarysował zebranych Jego naukową sylwetkę.

Dla ks. prof. Antoniego Reginka przygoda z uprawianiem muzykologii kościelnej rozpoczęła się w 1975 r., kiedy został skierowany na studia specjalistyczne z tej dziedziny w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, uzyskując tam w 1980 r. magisterium i licencjat z muzyki sakralnej, a następnie w 1985 r. stopień doktora teologii w zakresie muzykologii kościelnej na podstawie pracy napisanej pod kierunkiem ks. prof. Karola Mrowca. Po studiach rozpoczęła się dla Jubilata praca pedagogiczna i wychowawcza. Od 1980 r. pełnił odpowiedzialne funkcje w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym w Katowicach: najpierw prefekta (1980–1986), a następnie wicerektora (1986–2001), a przez jeden semestr – rektora. Jednocześnie prowadził wykłady i ćwiczenia oraz seminarium naukowe z muzyki sakralnej, będąc także dyrygentem chóru seminaryjnego. Od 1981 r. ks. Reginek był również wykładowcą muzyki sakralnej w Wyższym Seminarium Duchownym Ojców Franciszkanów w Katowicach-Panewnikach, w Eksternistycznym Studium Teologicznym KUL (filia w Katowicach), w Studium Pastoralnym dla księży przy ATK w Warszawie (filia w Katowicach), w Kolegium Katechetycznym w Katowicach, w Instytucie Pedagogiki Muzycznej Uniwersytetu Śląskiego (filia w Cieszynie) oraz prowadził wykłady zleczone w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach. Od 2001 r. rozpoczął pracę na stanowisku adiunkta naukowo-dydaktycznego i wykładowcy muzyki kościelnej w Zakładzie Liturgiki i Homiletyki na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Śląskiego. W 2005 r., uchwałą Rady Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego, uzyskał stopień doktora habilitowanego na podstawie rozprawy habilitacyjnej: *„Pieśni nabożne” Franciszka Karpińskiego oraz psalmy w jego tłumaczeniu w przekazach źródłowych i tradycji ustnej. Studium teologiczno-muzykologiczne*. W 2014 r. otrzymał tytuł profesora nauk teologicznych.

Obok działalności dydaktycznej i naukowej Jubilat pełnił wiele ważnych funkcji w archidiecezji katowickiej: był przewodniczącym Archidiecezjalnej Komisji Muzyki Sakralnej w Katowicach (1985–2003), archidiecezjalnym duszpasterzem organistów (1992–2003), Rady Programowej Radia Katowice SA i Rady Programowej Radia Archidiecezjalnego, od 2001 r. jest członkiem Rady Programowej Śląskiej Biblioteki Muzycznej, przez dwie kadencje (1986–1996) był członkiem Archidiecezjalnej Komisji Liturgicznej, w 1989 r. wstąpił w szeregi Polskiego Towarzystwa Teologicznego w Krakowie, a w latach 1991–2001 kierował pracami jego katowickiej sekcji.

Naukowe zainteresowania pieśnią kościelną oraz posługa formacyjna ks. Reginka wśród organistów i zespołów śpiewających zaowocowały pracą nad nową edycją diecezjalnego modlitewnika *Skarbiec modlitw i pieśni* (Katowice 1994 i 2003) oraz redakcją *Śpiewnika kościelnego archidiecezji katowickiej* (Katowice 2000 i 2002),

Skarbca pieśni kościelnych (Katowice 2004), kolejnych trzech tomów *Chorału Śląskiego* (2003, 2006, 2011) oraz autorską publikacją *Kolędy i pastorałki* (Katowice 2004).

Przez cały okres swojej muzycznej aktywności Jubilat współpracował z zespołami śpiewaczymi, będąc od 1986 r. członkiem Zarządu Oddziału Śląskiego Polskiego Związku Chórów i Orkiestr (aktualnie Śląski Związek Chórów i Orkiestr), przewodniczącym Kapituły Nagrody im. Stanisława Moniuszki, a od 1992 r. kapelanem Oddziału Śląskiego PZChiO (aktualnie ŚZChiO). Ponadto piastował ważne funkcje w ogólnopolskich stowarzyszeniach i komisjach kościelnych: przez dwie kadencje (2005–2013) pełnił funkcję prezesa Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych, od 2012 r. jest konsultorem Podkomisji ds. Muzyki Kościelnej w Komisji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów Konferencji Episkopatu Polski i w tym samym roku otrzymał nominację na konsultora Komisji ds. Duszpasterstwa Liturgicznego II Synodu Archidiecezji Katowickiej. W 2016 r., po przyjęciu miasta Katowice do Sieci Miast Kreatywnych UNESCO w dziedzinie muzyki, Prezydent Miasta Katowice mianował go członkiem Rady UNESCO.

Za swoją rzetelną, profesjonalną i rozległą działalność na polu muzyki sakralnej ks. prof. Antoni Reginek był wielokrotnie nagradzany i odznaczany: w 2005 r. Złotą Odznaką Honorową za Zasługi dla Województwa Śląskiego; w 2007 r. nagrodą „Karolinki”, przyznaną przez Gminę i Miasto Czerwionka-Leszczyny; w 2008 r. Międzynarodową Nagrodą im. S. Moniuszki; w 2008 r. „Srebrną Piszczalką” – nagrodą Prymasa Polski za wkład w rozwój muzyki sakralnej w Polsce, oraz w 2018 r. Medalem Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych *Per musicam ad fidem*.

Jubilat był promotorem 1 pracy doktorskiej, 1 proboszczowskiej, 4 prac licencjackich oraz 44 magisterskich. Sześć prac jest aktualnie przygotowywanych na seminariach naukowych². Jest autorem ośmiu recenzji doktorskich i trzech habilitacyjnych. Przygotował także dwie oceny dorobku naukowego do tytułu profesora. Jego dorobek naukowy obejmuje 150 pozycji bibliograficznych: monografie (3), artykuły (86), hasła encyklopedyczne (3), wstępy, sprawozdania, a także redakcje lub współredakcje prac zbiorowych (14) oraz wydanie 10 homilii. Aktualnie Jubilat pracuje nad redakcją *Słownika biograficznego twórców muzyki kościelnej na Górnym Śląsku w XIX i XX w.*

Oprócz działalności naukowej ks. prof. Reginek dał się poznać jako kompozytor melodii do śpiewów liturgicznych (liturgia godzin, psalmy responsoryjne, pieśni itp.), adaptacji śpiewów obcego autorstwa, muzyki do przedstawień teatralnych oraz większych form muzycznych: *Pasterki ojca* – na chór męski i organy, *Mysterium Incarnationis* – na scholę, organy i instrument perkusyjny³.

Po przedstawieniu *curriculum vitae* Jubilata, ks. W. Hudek – przewodniczący Archidiecezjalnej Komisji Muzyki Sakralnej w Katowicach złożył Mu gratulacje w imieniu wszystkich byłych i obecnych członków Komisji, a także organistów. Dziękował

² Zob. L. SZEWCZYK, *Wykaz prac dyplomowych napisanych pod kierunkiem ks. Antoniego Reginka*, „Studia Pastoralne” 14 (2018), s. 66–69.

³ Zob. TENŻE, *Bibliografia publikacji ks. Antoniego Reginka*, „Studia Pastoralne” 14 (2018), s. 53–65.

ks. Reginkowi przede wszystkim za pasję i zaangażowanie, z jakimi zawsze wypełniał powierzone Mu zadania i którymi zawsze „zarażał” innych.

Kolejnym, który wygłosił słowa podziękowania i złożył Jubilatowi gratulacje, był dziekan Wydziału Teologicznego UŚ, ks. dr hab. Antoni Bartoszek. Swe przemówienie okraślił dużą dozą wzruszających uczuć, często nawet osobistych, gdyż jest on zarówno wychowankiem ks. A. Reginka jako alumn katowickiego seminarium, jak i przełożonym w strukturach uniwersyteckich. Podkreślił Jego rzetelność i profesjonalizm naukowy, niedoścignioną pracowitość, oddanie dla spraw uczelni i serce, z jakim zawsze podchodził do powierzonych Mu wychowanków, czym wzbudzał ich zaufanie i szacunek.

Trzecim mówcą jubileuszowej uroczystości był Roman Warzecha – prezes Śląskiego Związku Chórów i Orkiestr. W imieniu całego środowiska śląskich chórzystów i instrumentalistów, jako ich przedstawiciel, z wielkim wzruszeniem wyraził Jubilatowi wdzięczność za wieloletnią opiekę duchową nad nimi. Jak zaznaczył, styl, w jakim czynił to ks. Reginek, będzie trudny do zastąpienia, ponieważ swoim sposobem podejścia do człowieka, pełnym ciepła, taktu i szacunku, a jednocześnie pięknem swojego ducha wewnętrznego, zdobył serca wielu osób i zaskarbił sobie ich przyjaźń.

Głos zabrał także ks. dr Lucjan Dyka, prezes Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych. Podkreślił, że ks. Reginek stoi u początków Stowarzyszenia i jako jedyny w historii pełnił funkcję prezesa przez dwie kadencje. Dziękował Jubilatowi za postawę człowieka o pięknym sercu, człowieka, który umie zmotywować, pociągać do piękna.

Po gratulacjach i podziękowaniach przyszedł czas na laudację. Wygłosił ją prof. dr hab. Władysław Szymański – rektor Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, którego z Jubilatem łączą więzy przyjaźni jeszcze z czasów wspólnych studiów muzykologicznych w KUL. W swoim przemówieniu prof. W. Szymański podkreślał niekwestionowane zasługi ks. Reginka na polu muzykologii kościelnej. Nie da się przecenić wszechstronności i znaczenia wyników badań naukowych prowadzonych w tej dziedzinie przez ks. Reginka z pasją godną podziwu. Nie da się zakwestionować skuteczności pedagogicznej pracy Jubilata, która zaowocowała wykształceniem i wychowaniem kolejnych pokoleń muzyków i muzykologów kościelnych, duchownych i świeckich. Nie można nie docenić ogromnego zaangażowania ks. Reginka w działalność różnych gremiów muzyczno-kościelnych na terenie archidiecezji katowickiej i Kościoła w Polsce. A tym, co nadało Jego działaniom prawdziwą wartość i sens, były cechy osobowości Jubilata: bezkompromisowe oddanie i pasja w pełnieniu powierzonych Mu zadań, niegasnący szacunek, takt i życzliwość dla ludzi, z którymi się spotykał, oraz ciągły uśmiech na twarzy. To wszystko sprawia, że ks. prof. A. Reginek jest uznawany za jeden z największych autorytetów muzyki kościelnej w kraju i osobowość wielkiego formatu, zarówno w aspekcie ludzkim, jak i duchowym.

Wygłoszona laudacja spotkała się z owacją zebranych gości, po której nastąpił kulminacyjny moment uroczystości – wręczenie księgi pamiątkowej dedykowanej ks.

prof. Antoniemu Reginkowi z racji 70. rocznicy Jego urodzin. Ceremonii tej dokonali ks. dr Wiesław Hudek oraz ks. dr hab. Antoni Warzecha przy aplauzie zebranych. Księga okazała się pozycją o imponujących rozmiarach (613 stron). Stanowi ona 14. tom rocznika Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach *Studia Pastoralne*, który redakcja postanowiła poświęcić zacnemu Jubilatowi. Nadano jej tytuł: *Cantabo et psalmum dicam (Ps 57,9). Muzyka liturgiczna w życiu Kościoła*, stanowiący motto konferencji naukowej zorganizowanej w ramach jubileuszowej uroczystości. Jak uzasadniał ks. dr hab. Bogdan Biela w słowie *Od Redakcji* zamieszczonym na pierwszych kartach książki, jej tytuł „wyraża charakterystyczny rys bogatej działalności Jubilata: «Chodzi o radość i entuzjazm, które potrafił obudzić ks. Reginek zarówno wśród braci klerycyckiej, grona kapłanów, całego prezbiterium archidiecezji oraz szerokiego towarzystwa muzyków kościelnych»⁴. Ustalona struktura rocznika, na którą składają się: artykuły, materiały, recenzje, omówienia i sprawozdania, została poszerzona o rozdział pt.: *Słowo do Jubilata i o Jubilate*, zawierający obszerny materiał dotyczący życia i działalności ks. prof. A. Reginka. Znalazły się w nim listy gratulacyjne: ks. abp. Wiktora Skworca, metropolity katowickiego i Wielkiego Kancelerza Wydziału Teologicznego UŚ; ks. bp. Stefana Cichego, emerytowanego biskupa legnickiego; ks. bp. Piotra Gregera, biskupa pomocniczego diecezji bielsko-żywieckiej, przewodniczącego Podkomisji ds. Muzyki Kościelnej Konferencji Episkopatu Polski; o. Nikodema Kilnara OSPPE, krajowego duszpasterza muzyków kościelnych oraz prezesa Stowarzyszenia *Kapela Jasnogórska*; ks. dr. Lucjana Dyki, prezesa Stowarzyszenia Polskich Muzyków Kościelnych; prof. dr. hab. Władysława Szymańskiego, rektora Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach; ks. dr. Wiesława Hudka, przewodniczącego Komisji Muzyki Sakralnej Archidiecezji Katowickiej; Romana Warzechy, prezesa Śląskiego Związku Chórów i Orkiestr w Katowicach. Po nich zamieszczono teksty opisujące szeroki zakres działalności Jubilata: rys biograficzny ks. Reginka (ks. dr Marek Panek, rektor Wyższego Śląskiego Seminarium Duchownego w Katowicach), *curriculum vitae* ks. prof. A. Reginka (ks. dr Wiesław Hudek), dorobek naukowy (ks. dr hab. Antoni Bartoszek, prof. UŚ, dziekan WT), działalność w Komisji Muzyki Sakralnej Archidiecezji Katowickiej (s. M. Benigna Tkocz AM), wykaz publikacji autorstwa Jubilata oraz prac dyplomowych napisanych pod Jego kierunkiem (ks. dr hab. Leszek Szewczyk, prof. UŚ). Pozostałą treść książki pamiątkowej wypełniają opracowania zogniskowane wokół zagadnień związanych z różnymi aspektami szeroko pojętej muzyki liturgicznej⁵. Autorami artykułów są przedstawiciele wyższych uczelni z Polski i zagranicy: Krakowa, Bydgoszczy, Warszawy, Opola, Katowic, Tarnowa, Fontenay-aux-Roses, Przemyśla, Torunia.

Po ceremonii wręczenia książki pamiątkowej słowa podziękowań i gratulacji skierowali do Jubilata obecni księża biskupi: Wiktor Skworec, Stefan Cichy oraz Piotr Greger. W swoich przemówieniach nie tylko kierowali w stronę ks. A. Reginka wyrazy

⁴ B. BIELA, *Od Redakcji*, „*Studia Pastoralne*” 14 (2018), s. 7.

⁵ Zob. *Tamże*, s. 7–18.

uznania i szacunku za cały dorobek Jego życia, ale także dzielili się z zebranymi wspomnieniami wydarzeń, jakie połączyły ich z Jubilatem. Często były one okraszone humorem, co wprowadziło wszystkich w nastrój pogody ducha i radości.

Jako ostatni zabrał głos sam Jubilat. Przemówił do wszystkich obecnych gości z właściwą sobie naturalną skromnością, taktem i pełną godności prostotą. Rozpoczął parafrazą przywoływanych już wcześniej słów z Księgi Koheleta: „Wszystko ma swój czas, i jest wyznaczona godzina na wszystkie sprawy pod niebem: Jest czas rodzenia i czas umierania, czas sadzenia i czas wrywania tego, co zasadzono” (Koh 3,1-2). Przez analogię uznał, że na obecnym etapie swojego życia może powiedzieć z pokorą, radością i wdzięcznością, że „był czas... był czas rodziny, na pięknej ziemi rybnickiej, był czas formacji seminaryjnej, był czas na KUL-u, był czas pracy formacyjnej, był czas pracy na Wydziale Teologicznym, był czas fascynacji pieśniami Karpińskiego, czy też był czas spotkań z entuzjastami spotkań śpiewających. Dzisiaj jest natomiast czas wdzięczności...”. „I z całego serca wszystkim dziękuję” – dodał ks. Reginek. Słowa Jubilata zostały przyjęte przez wszystkich z wielkim wzruszeniem.

Jak przystało na świętowanie jubileuszu muzykologa, jego zwieńczeniem był akcent muzyczny – koncert pt. *Karpiński symfonicznie*, który okazał się pięknym ukłonem i hołdem złożonym Jubilatowi. Zarówno dobór wykonawców, jak i repertuar koncertu nie był przypadkowy. Wystąpił w nim bowiem chór uczniów *maestro* Antoniego (głównie kleryków śląskiego seminarium) wraz z orkiestrą studentów AM w Katowicach pod dyr. ks. Bartosza Zygmunta, wykonując symfoniczne opracowania wybranych pieśni Franciszka Karpińskiego, które z taką pasją odkrywał i badał ks. prof. A. Reginek. Wśród zaprezentowanych utworów pojawiły się m.in.: *Grzechem Adama*, *Bądź mi litościw*, *Nie zna śmierci*, *Kiedy ranne*, *Bóg się rodzi*. Słuchacze, a wśród nich Jubilat, zostali oczarowani nowym brzmieniem tych tradycyjnych pieśni, które studenci AM w Katowicach ubogacili symfonicznymi instrumentacjami. Odnaczały się one obecnością brzmieniowych barw instrumentów rzadko spotykanych w składzie orkiestry (choćby liry korbowej), zaskakującymi zwrotami harmonicznymi, modulacjami czy przebiegami melodycznymi, interesującymi muzycznie preludiami, interludiami czy postludiami. Koncert został przyjęty z wielkim entuzjazmem i uznaniem ze strony słuchaczy.

Po zakończeniu oficjalnych uroczystości jubileuszowych zaproszeni goście zostali przyjęci przez Jubilata w Domu św. Marcina, należącym do *Caritas* Archidiecezji Katowickiej, okolicznościową kolacją. Stała się ona okazją do przyjacielskiego spotkania osób, których życie w sposób szczególnie spłotło się z drogą życiową ks. A. Reginka. Atmosfera wspólnego biesiadowania i całej jubileuszowej uroczystości była odbiciem osobowości i wewnętrznego ducha, jakim zawsze promieniował i do dziś promieniuje ks. Antoni: pełna pogody, radości, życzliwości, ciepła, szacunku do drugiej osoby, a jednocześnie dostojeństwa, artystycznego piękna, a wszystko było okraszone wyrafinowanym humorem...

Wszyscy zebrani życzyli Jubilatowi, aby taki pozostał wśród nas jeszcze na długie lata.